

Понеже г. Поповъ не е имѣрилъ кмета въ общината, предявилъ е искането си предъ пом. кмета г. Н. Пеневъ.

Въ сѣщия духъ е направилъ постѣпки и другия членъ на комисията — г-нь П. Пеневъ.

Ясенъ Коменска

ОТЪ ВАРНА ПРЕЗЪ ГЕБРОВО, КЪМЪ СРЕДНИЯТЪ БАЛКАНЪ

Въ хижата се е събрало вече порядъчно голѣмо общество. Тукъ сѣ двама софийски туристи, които сѣ напълно последователни и за това пътуватъ за конгреса въ Геброво пешкомъ отъ София по билото на планината.

Печката весело бумти и нейната топлина съвсемъ не е приятна, защото нолитъ въ планината дори презъ юлий и августъ сѣ по-много повече отъ прохладни. Разговоритъ се люшката между възрастното и невзрачното, между истината и измислицата. Севлиевишкия туристъ Боянъ е въ центъра на компанията. Той измисля като старъ ловджия и познава планината като професоръ по география. Между всички, винаги готовъ за услуги, не престанно снова симпатичниятъ вардинецъ на хижата Боянъ. Не може да се каже, че всички негови колеги страдатъ отъ излизане на любезността; но Боянъ е щастливо изключение.

Трѣбва да се спм. На другия денъ ни предстои пътъ къмъ Мазалатъ, царството на старопланинския еделвайсъ. Къмъ нашата малка група се присъединяватъ още двама души. Бъ въ ни чертае пътя, защото ний не е ходилъ по тази ниспа. На трѣгане въ тъмни зори ний посрещнахме сѣ нескрита радостъ желанието му да ни придружи сѣ единъ свой другаръ.

Бъхмъ на пътя, когато хоризонтъ порумѣе. Планината разкри нови прелести. Хиляди багри се преливатъ една въ друга. Има красота, която може само да се изживява; тя не може да се разкаже, нито да се прѣсѣдаде.

Мазалатъ нѣма заоблени форми на повечето старопланински върхове. Неговитъ отчасти неспрѣжени скали излъчватъ строгостъ и величие и му придаватъ алпийски характеръ. Не напрѣзно само на него и не „Козята стена“ къмъ Амберица въ сѣ е еделвайсъ. Има два пътя, които отвеждатъ къмъ върха. Бъ въ ни поведе изъ по-интересния, но затова и по-опасния, който отвежда къмъ севернитъ скали на Мазалатъ. При това това сѣ оказа незаменимъ водачъ и преданъ другаръ. Компанията започна да се рѣзшица. Единъ отъ моитъ другари заплѣтъ къмъ билото, за да стигне по него южнитъ склонове на Мазалатъ, известното „Куру дере“, където еделвайсътъ расте въ текова голѣмо изобилие, та преди една година и нѣ е станалъ обектъ на търговия. Жители на с. Павелъ Бана сѣ го смѣкавали съ торби и сѣ продавали по 5 лв. единиятъ цѣтъ. Край на това пакостно опустошение е сложена една умѣстна забрана. Дамата ни нова сплѣтъ

заплѣтъ по скалитъ; последва ги вториятъ ми другаръ, обаче, той скоро се разочаровалъ отъ опасния, непреодолимъ за него възходъ и се върна назадъ. Азъ и другарътъ на Бъ въ предпочетохме да следваме водача. Бъхмъ презползвали вече пътя, когато зърнахмъ „Блудния синъ“ на скалата, на която се раздѣлихмъ. Той, наподобяващъ нѣкакъ стрѣно насекомо, кривна задъ нея и потѣна въ гората, безъ да може да схване посоката, по която ние се движехмъ. И ето, сега азъ познахъ, че планината вдъхновява и за приятелство, самоотвержено, беззаветно пригласителство. Неумолимиятъ Бъ въ човѣкъ сѣ личенитъ нозе снова по уморителния наклонъ, нѣмѣри и извлече загубилия сѣ.

Първи скали на Мазалатъ! Когато ги достигнахмъ, чухмъ признанието на нашия водачъ, че този пътъ редко избирали и опитни планинари. Охо! Първитъ скали, а по тѣхъ първитъ цѣтѣве еделвайсъ. Въпреки голѣмата умора редостта ни бѣше радостта на деца, които получаватъ подарѣтъ.

Еделвайс! Тихе, мълчалива красота. Неповѣрки. Избѣлъ за убежище неспрѣжени скали, които цѣлуватъ буритъ, неговитъ снѣжнобѣли цѣтѣве сѣ най-висшиятъ изрезъ на планинската чистота и ведрине.

Ний сме на Мазалатъ. Силъ да се спмня и всичко сѣ изниза предъ мене като на филмова лента. На изтокъ сѣ дипли Стара планина: Синаничъ, В. Чифудъ... Св. Никола сѣ грандиозния паметникъ на свободата. На югъ Подбалканската долине; на западъ: Кедемлия, Мара гедикъ и Старопланинскиятъ първенецъ Юмрукъ-челъ. Следъ обѣдъ ний сѣ раздѣлихмъ съ нешитъ нови другари и поехме къмъ хижа Марегидикъ...

Мара-гедикъ. Къмъ Юмрука. Въ Балкана всичко изглежда близо. А и далечъ ждѣ е туй Варна? Алпийски изгледи въ Стара планина Карловската хижа. Прѣщане сѣ планината. Пакъ въ равнината Карлово, Сопотъ, Калоферъ. По следни впечатления.

Хижа Мара гедикъ е подъ върха, до рѣката Тѣжа — най-главната артерия на Тунджа въ планината. Ние сме още далече отъ нея, а слѣдето потѣна вече на западъ въ лабиринта отъ височини. Снѣжитъ бавно заплѣтъ. И ето азъ, вървѣйки уморенъ край бистрата Тѣжа си спомнихъ една мисль на Балзакъ: „Pour les coeurs blessés l'ombre et silence“... (Гле въ)

Безъ съперникъ е новѣтъ „Боза НЕКТАРЪ“, прѣпочитайте и консумируйте само боза „НЕКТАРЪ“ 1 1199 0

Знаете ли?

181. Какво се е наричало въ древно време „Олимпийски миръ“?

182. Имали ли сѣ право атлетицитъ въ старо време да внасятъ спиртни напитки въ стадиона презъ време на Олимпийскитъ игри?

183. Св. Сава е починалъ въ Търново. За какво е билъ отишълъ той тамъ?

Отговори на порано зададенитъ въпроси

178) Веднѣжъ майката на прочутия датски разказвачъ на детски приказки Христианъ Андерсенъ (1805—1895) отишла заедно съ малкия Христианъ въ Копенхагенъ да сѣ гледа при една гледачка. Следъ като хвърлила кертигъ, гледачката казалъ на майката, че момчето, й ще стане великъ човѣкъ, любимецъ на всички деца по свѣта. Едва тогава майката на Андерсенъ се рѣшила, сѣ ней голѣмъ мѣжъ на сърдцето, да се отдѣли отъ чедото си и да трѣгне по чужда работа (както сѣ знае, бащата на Янверсенъ сѣ е поминалъ много младо).

179) Сръбскиятъ кралъ Милутинъ сѣ оженилъ презъ 1298 година за Симонидъ, дъщеря на византийския императоръ Андроникъ II По него време Симонидъ е би едва 8 годишъ. Когато порастналия стариятъ вече Милутинъ я ревнувалъ твърде много На връщане отъ Цариградъ, където отишла на погребението на майка си, една нощъ Римонидъ тайно сѣ покалугерила, оба-е, братъ й безъ да обрѣща внимание на сълзитъ й, раздалъ калугерскитъ й дрехи и е предалъ на сръбскитъ царедворци, които я отведи при стария кралъ. Симонидъ искала да се покалугери, защото не можела да понася ревността на престѣрѣлия си съпругъ.

180) Министърътъ на Людовикъ XIV Колберъ прѣвъ обърналъ внимание върху спадението на режданията въ Франция и билъ твърде загриженъ за това. Презъ 1709 година той обмислялъ каква реформа да прокере, посрѣдствомъ която да повлияе върху мледитъ французи да се женятъ. Той е възнемерявалъ да наложи данѣкъ на всички неженени, които сѣ изпълнили 22 годишъ на възраста, иматъ достатѣчни доходи за преживяване, не издържатъ родители и, при все това, не желаятъ да се зедомиятъ.

Изгубили очила въ влака, Социалистическа фия. Варна. Който пристига въ 8.15 на 4. м. Умолява се лицето което ги е нѣмѣрило да ги представи въ редакция Варненски новини срещу възнеграждение 1

Четете в. Варненски вѣстникъ

НАУЧНО-ЗДРАВНО ЧЕТИВО

УБИТЬ морски змей

Лѣтото дойде и отново излѣзе на сцената старата вестникарска мода за „морски змей“.

Самочче тоя пътъ, вмѣсто да се появи въ езерото Лочнѣс или въ Индокитай, морското чудовище излѣзе на бразилския вѣтъ и вмѣсто да успѣе да избѣга, то е било убито съ крушуми отъ група бразилскъ граничари.

Войницитъ сѣ били изплашени когато видели да изли за отъ водитъ на океана това громадно морско чудовище, дълго надъ 36 метра и 80 см.

Мишки и плѣхове вмѣсто данѣци

Тѣй като плѣхове и мишкитъ сѣ се размножили въ застрашителни размѣри и разнасятъ опасни болести, на много мѣста въ страната властитъ за да могатъ да се борятъ ефикасно срещу тая напасть, сѣ разгласили между населението че приематъ срещу да нѣцитъ труповѣтъ на убититъ плѣхове и мишки.

Не ще и дума, че жителитъ на тия градове сѣ за запретнали разностно да избиватъ опаснитъ гризачи и носятъ опаснитъ имъ сѣ торба при бирничитъ, тѣй като имъ се отдава възможность сѣ малко търпение и нѣколко капана да

въ диаметръ. По смѣлитъ отъ тѣхъ се рѣшили да стрѣлятъ върху него и успѣли да го убиятъ обаче, споредъ както съобщаватъ бразилскитъ вестници, стояли цѣли 24 часа покачени върху едно дѣрво, докато сѣ рѣшатъ да слѣзатъ и да се доближатъ до трупа на убитото чудовище.

По външния си видъ морския „Змий“ билъ много подобенъ на описанието, което на време въ дадено за чудовището, появили се въ езерото Лочнѣс.

сѣ разчитатъ дълговетъ къмъ общинската или държавната казна.

Многоженството въ Египетъ

Многоженството, което въ Турция бѣ премахнато съ законъ, все още продължава да съществува въ Египетъ.

Египетското правителство обнародва една интересна статистика за броя на многоженцитъ въ Египетъ. Отъ тия данни се вижда, че при общъ врой на сключени 303 000 женитби презъ 1935 година, 17 950 египтяни сѣ вѣнчали съ втора женъ (при наличността на първата), 1 456 сѣ взели трета жена, а 1 147 души —

Младѣжъ-гигантъ

Американскиятъ градъ Алта на отпразднувалъ тия дни единъ тържественъ начинъ на тия рожденъ денъ на своя жител Робертъ Уодлоу, който достигналъ една височина отъ 255 метра и тежи 115 кгр.

Лѣкѣритъ сѣ на мнение, Уодлоу се намира още въ риодъ на растежъ и се надѣватъ до нѣколко години да достигне височина 275 м. тра.

Оказионъ

поради прекратяване работъ продаване даракъ за вѣлнѣ въ движение, напълно запазенъ на износна ценъ. Споразумение ори д-во Прѣморие — Томовъ & Тодоровъ 1 1237 3 Варна

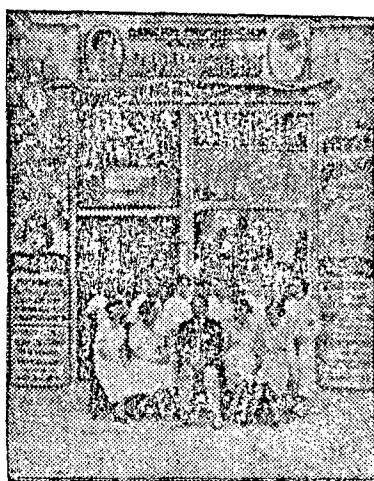
яйтарта жена. Трѣва да се отбѣлжи, подържането на харемъ сѣ кѣтува не вѣче отъ богатитъ а отъ беднитъ. Дѣкато бедитъ сѣ женятъ само съ една жена и скоро последва очѣйния разводъ на бедни напрогиватъ, сѣ взиматъ по нѣколко жени, за да иматъ нѣ да имъ работи.

Единствена новостъ въ България и то първо въ Варна. Уважаеми госпожици и госпожи, гостенки на Варна. Собственика на реномиранъ специаленъ дамски фризьорски салонъ

„ИОАННА“

Василь Каранфиловъ

ул. 6 Септемврий, точно срещу църквата Св. Никола се счита задълженъ да Ви съобща и да даде голѣма гласность за своето ново откритие и въведение въ салона си, за което се интересува почти цѣлото дамско общество. Отъ 5 месеца приготвявахъ (2) два апарата за 10 месечно трайно, красиво, съвсемъ безъ болѣзненно, ново безъ електрическо кѣдрене, отъ специална инсталация и

специаленъ уредъ за отдѣляне на тока отъ апарата, който го прави съвсемъ безопасъ, а не както до сега съ страхъ, голѣми рискове и нежелателни инциденти. Нѣма вече въ салонъ „Иоанна“ кѣдрене съ токъ, а само сѣ отлъчва горещината отъ тока. Самия апаратъ е снабденъ съ много отоплители и за това цѣлата глава се нахѣдъра за 7—12 минути. Конструкцията на апарата е снабдена съ (часовникъ) минутникъ автоматъ, всѣки 5 минути звѣни и сѣ ярка светлина показва минатитъ минути до спичане на косата. Всички искатъ безопасно и сигурно кѣдрене „Иоанна“ при еднакви цени както на всѣжде. Ако нѣкой фризьоръ се осмѣли да каже, че има сѣция апаратъ инсталация сѣ сѣция уредъ, то знайте че ви лѣже най-подло.

Забележка: ако нѣкой отъ фризьоритъ пожелае да види новотъ въведението, да се отнесе до собственика всѣкой денъ отъ 1 до 3 часа. Въ салона се работи Водна ондоляция и фризьоръ сѣ желѣза, всички модни прически, маникюръ и педикюръ, сѣ всички видове лакове, оформяване на вежди, подвиване на клепки електрически, парни и рѣжни масажи. Миене на коси. Боядисване на коси сѣ растителни и химически бои, изрусване на коси за 10 минути неизвѣстно до сега. Продава мрежи отъ коси и конци разни приспособления за рола и за букли.

Дамски фризьоръ: В. Каранфиловъ

Нернъ де Порто Ришъ

Женитба по любовъ

Тя се омжи следъ спокойн, зрѣло размисление, сѣ което се отличаваша и дамата. Разпрѣвяха че младиятъ съпругъ сѣ сражавалъ храбро въ редовѣтъ на френската революционна армия и билъ повишенъ въ чинъ капитанъ отъ Кърно сѣ на самото полесражение. Следъ завръщането си отъ всѣната, той срещна женѣта, която щѣше да носи името му При първата имъ срѣща, нито единия нито другия не бе обзетъ отъ онова смущение, което обвѣрзва веднага сърдцата и призовава любовѣта. Тѣ сѣ подедоха честнорѣжъ, безъ обаче да трепнѣтъ ни нѣй малко Тѣхниятъ бракъ бѣше само едно сдружение, което обединяваше тѣхнитъ интереси, гледища и богатства.

Сватбата стгна нѣколко месеца преди педането на Робеспьеръ. Дантонъ бѣше ускориленъ сѣдбата си. Католическата църква бѣ унищожена, почти всички божии домове бѣха зетворени. Г-цѣ Мейаръ, отъ голѣмата опера цѣруваше сѣ въ олтаря на Нотр Дамъ. Двойката която остана вѣрна на религията,

напрѣзно търси въ Парижъ брака си. Въследствие на това, мледитъ бѣха принудени да идатъ при кварталния кметъ, който споредъ тогавашния обичай ги вѣнча въ името на народа.

Тѣя женидба трѣбваше да бѣде отъ най-добритъ. И тѣ бѣ такава. Съединени чрезъ дългѣтъ, радостѣта, чрезъ еднѣнитъ събития въ живота тѣ вървѣха по предписания пътъ, които считеха за най-добъръ. Женѣта имаше безгранично довѣрие въ съпруга си, който бѣше неинъ покровителъ. Въ тѣхната малка къщица на Рю де Жарденъ Сенъ Полъ, обкрѣжено сѣ цѣвта и дървета, която кереше минува чизъ да мечтаятъ, днитъ те чеха мирно единъ следъ другъ. Бѣдѣто сѣ отчертаваше яс предъ тия двама души.

Дойде день, въ който женѣта сѣ почувствува не до тамъ щастливи. Нейнитъ задължения не я задсволяваха вече. Тя почна да чувствува самота като нѣщо благотворно, хубаво. Тѣя промѣна крачеше бавно напредъ. Нуждни бѣха много седмици, догдето я сѣз

нае. Всичко това стана безъ сътресения, безъ особено страдание. Тѣ самата не можеше да си даде смѣтка за онова, което ставаше въ нея. Много нѣтъко като тѣ бѣ зачитала до сега, сѣ които бѣ израствали, и сѣ виждаха смѣшани, остѣрѣли Мого мисли и предразждѣци се ронеха отъ нея като увѣхнели листа отъ дървото.

И изведнѣжъ тѣ очудихъ всички, които живѣяха около нея. Отгдето бѣ придобила тия страни схвощения! Какво гледище имаше тѣ за моралъ! Нѣ каква нова земя сѣ бѣше разкрила предъ погледитъ й, Хоратъ, предметитъ, й сѣ виждаха съвсемъ нови, каточе ли ги виждаше за прѣвъ пътъ. Огдето идеше тѣя промѣна? Тя рѣзпитваше развѣлнуваното сѣ сърдце и най-сетне си призна че сѣ промѣнила съвсемъ и къмъ мѣжъ си. Тѣя го задържа сѣ въ къщи, за да го гледа, да слуша гласа му, но шомъ сѣ приближаваше до него, искаше й сѣ да бѣга. Когато той говореше, тѣя сѣ вслушваше повече въ звука на гласа му, отколкото въ онова, което той говорѣше. Хиляди древни работи въ него й привлѣкоха вниманието — работи които тѣя не бѣ забѣлѣзала преди единъ месецъ. Изведнѣжъ неочакванъ

сѣвъ я обзе отъ мѣжъ й; тѣя проявяваше сѣдържаностъ, която й бѣше чужда дори когато бѣ момиче. Цѣлувайтъ му до биха друго значение за нея. Най-сетне тѣя разбѣра че сѣ бѣше влюбила въ мѣжъ си. Тѣя обожаваше сега стрѣсно човѣка, чийто животъ сподѣляше комуто принадлежеше. Любовѣта, която тѣя не бѣше желала до сега, бѣ проникнала въ живота й. Тѣя не й сѣ бѣше надѣвала, и ето я че дойде.

Това откритие я изпълни съ тъга. Онова което за всѣкъ друга би означавало щастие, бѣ за нея мѣжъ. Сега, следъ като обичаше истински, тѣя съжеляваше, че сѣ бѣше омжила да безъ любовъ. Тѣя не бѣше избрала мѣжъ си измежду всички руги, не бѣше мечтала за него. И когато стана неговъ, тѣя едва го познаваше, той й бѣше безразличенъ.

Какво можеше да й помогне това, че тѣя го обожаваше сега? Късно бѣше вече. Тѣя му принадлежеше отдавна и това не можеше да се промѣни. Тѣя шепнѣше думи, чийто смислъ не бѣше схванала, но тѣ бѣха сѣ появили изведнѣжъ на устнитъ й, а назадъ не можеше вече да се върне и най-голѣмата любовъ не можеше нищо да промѣни! Тѣя бѣ пренебрегнала значението на вѣр-

ното оближение и щастие да сѣ отдаде непожнѣната й бѣ отнето за винаги.

Сѣ каква любовъ би станала тѣя неговѣ сега! Тѣя бижелала да бѣде чужда за него, за да може да му каже: „Ето ме. Азъ те любя. Люби ме и ти. Поднасямъ ти моята младостъ, красота, мечти. Вземи всичко това.“ Защо го срещна тѣя толкова рано! Какъ щѣше да обмисли думитъ си, ако можеше да предвиди, какво ще стане сѣ нежъ.

Защо не бѣ той по-сѣдържан шомъ сѣдбата ги е била прѣдупрѣдѣлила единъ за другъ? Сега тѣя не бѣше достойна за него — стойността й бѣ паднала.

Женидбата й я отчая. Закъснѣлото пробуждане на цѣломудрието й я смути. Тѣя заключаваше вратата на спалнята си, рѣшена да се противопостави на мѣжъ а сѣ, ако той сѣ опитва, да влѣзе при нея. Ала той отбѣгваше да погropa на вратата й, защото бѣше отнѣгилъ мѣжъта й.

на тѣя любовъ го обрзоржъ Той потърси и откри истинъ. Той разбѣра че е изправъ предъ една болка — романъ и дълбока. И употре, всички грижи, доброта и истостъ, да поддържа любовъ която му сѣ поднасяше. Н сегне и той самиятъ сѣ влюпочувствува съжаление за нѣлото и копнѣеше за нѣ по-голѣмо щастие.

Една заповѣдъ на Карно вика съпруга на чело на гония полкъ въ армията шегрю. Тѣ сѣ раздѣлиха и приятели, като годени. Разлата бѣ дълга. При премиването на една рѣка, офицѣръ бѣ раненъ и той сѣ на най-сетне въ Парижъ. бесниеръ бѣше изчезналъ. кренате, клубѣтъ на якоцитъ бѣ затворенъ. Въпръ ужаснитъ събития, кѣщитъ въ Рю де Жарденъ-Сенъ-Полъ запазила прелестния си.

Младата двойка сѣ гл дълго, загрижено. — Да сѣ вѣнчаемъ ли? я пита той изведнѣжъ. — Какво? — Нашиятъ съюзъ не е бгословенъ отъ свещеникъ. Сѣ църквитъ сѣ отворени. Да черкнемъ минслото отъ тѣя сѣ. Да почнемъ отно — Тѣя пътъ обаче, сѣ оженимъ по любовъ.

